

«ژوئیسانس دیگری بزرگ» و «خواهش» در شعر «شرابی می نوشم هیچگاه تخمیر نشده» اثر امیلی دیکنسون: رویکردی لاکانی

محمد امین رضائی (نویسنده مسؤل)

کارشناسی ارشد زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

بهزاد برکت

دانشیار ادبیات تطبیقی، گروه زبان انگلیسی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

چکیده

هدف مقاله پیش‌رو این است که سردرگمی مفسران در تبیین معنی بعضی از لغات شعر دیکنسون را برطرف، و عمق روانکاوانه متن را تحت نظریات لاکان برجسته کند. سوال اول مقاله این است که «خواهش» چگونه در متن ظاهر شده است و سوال دوم، آیا شاعر «ژوئیسانس دیگری بزرگ» را می‌طلبد؟ در سمینار بیستم، لاکان، ژوئیسانس دیگری بزرگ را اینگونه تعریف می‌کند: ژوئیسانس دیگری بزرگ پرتنش‌ترین و در عین حال غیرقابل‌وصف‌ترین نوع ژوئیسانس است که با ژوئیسانس عارفان یکی است. اما، «خواهش» غیر قابل دست‌یابیست و از زبان سرچشمه می‌گیرد. عبارت معروف لاکان، «خواهش، خواهش دیگری بزرگ است» و «دیگری بزرگ مخزن گنجینه‌ی دال‌ها است» گویای آن است که خواهش می‌تواند از طریق دال نمایان شود. این مقاله مفاهیم اشاره‌شده لاکانی را در قوس هرمنیوتیکی ریکور می‌گنجاند. قوس هرمنیوتیکی ریکور تشکیل شده است از: (۱) توضیح (۲) تفهیم و (۳) تصاحب کردن. مقاله متن شعر را از این سه مرحله تفسیر عبور می‌دهد و در مرحله آخر جهان متن را با کمک مفاهیم لاکانی تصاحب می‌کند. نتایج این تحقیق این‌طور خلاصه می‌شود: (۱) شعر در نمایش «ژوئیسانس دیگری بزرگ» منحصر به فرد است. (۲) خواهشی شدید برای هستی‌متعالی (دیگری بزرگ) در متن وجود دارد. (۳) خواهش صراحتاً در متن حاضر است. به عبارت دیگر، دال خواهش در متن حضور دارد که در این مقاله آن‌ها را مشخص کرده‌ایم.

واژگان کلیدی: امیلی دیکنسون؛ ژوئیسانس دیگری بزرگ؛ میل؛ روانکاوی لاکانی؛ عرفان؛ دال.